

U S T A W A

z dnia

O zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art.1.1.Ustawa określa:

- 1) zasady uzyskiwania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 2) zasady i warunki wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 3) zasady organizacji i działania samorządu ratowników medycznych;
- 4) zasady odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
- 5) zasady i organizację kształcenia podyplomowego i doskonalenia zawodowego ratowników medycznych.

2. Użyte w ustawie określenie państwo członkowskie oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską.

Rozdział 2

Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego

Art. 2.1.Zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie tego zawodu;
- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 4) spełnia następujące wymagania:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia oraz ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

- a) rozpoczęła przed dniem 1 października 2019 r. studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa i uzyskała tytuł zawodowy licencjata lub magistra na tym kierunku (specjalności) lub
- b) rozpoczęła po roku akademickim 2018/2019 studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego, prowadzone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, 1630), i uzyskała tytuł zawodowy licencjata lub magistra, lub
- c) rozpoczęła przed dniem 1 marca 2013 r. naukę w publicznej szkole policealnej lub niepublicznej szkole policealnej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskała dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownik medyczny albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie ratownik medyczny, lub
- d) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami o szkolnictwie wyższym i nauce, za równoważny z dyplomem i tytułem zawodowym, o których mowa w lit. a lub b i uzyskała prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z odrębnymi przepisami, lub
- e) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1646);

5) posiada prawo wykonywania tego zawodu.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy osoby, która ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa lub studia w zakresie ratownictwa medycznego, prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej, kształcąca w języku polskim.

3. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii osobie, która uzyskała poza terytorium państw członkowskich kwalifikacje do wykonywania zadań zawodowych, o których mowa w art. 4ust. 1, można udzielić zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

- 2) jej stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu ratownika medycznego;
- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu ratownika medycznego;

4) posiada:

- a) dyplom wydany poza terytorium państw członkowskich potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego lub
- b) dokumenty potwierdzające co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu zadań zawodowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 –uzyskane w okresie ostatnich 5 lat poprzedzających udzielenie zgody.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz dokumentów poświadczających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

5. Zgody, o której mowa w ust. 3, udziela minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek osoby, o której mowa w ust. 3. Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta jest wydawana na okres 5 lat od dnia jej wydania i stanowi podstawę do otrzymania prawa wykonywania zawodu na określony czas.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) płeć;
- 4) datę i miejsce urodzenia;
- 5) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub cechy dokumentu potwierdzającego tożsamość: nazwę i numer dokumentu oraz kraj wydania;
- 6) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 7) nazwa państwa w którym uzyskane zostały kwalifikacje, jeżeli dotyczy;
- 8) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 9) numer i datę wydania dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego, jeżeli dotyczy;
- 10) informację o doświadczeniu zawodowym w wykonywaniu zadań zawodowych, o których mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli dotyczy.

7. W celu udzielenia zgody, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia może wystąpić do właściwego konsultanta krajowego o opinię, przekazując mu drogą elektroniczną dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3.

8. Konsultant krajowy wydaje opinię, o której mowa w ust. 7, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia ministra właściwego do spraw zdrowia.

9. Osoba, która otrzymała zgodę, o której mowa w ust. 3, wykonuje zadania zawodowe, o których mowa w art. 4ust. 1, pod nadzorem ratownika medycznego albo lekarza, wyznaczonego przez kierownika podmiotu leczniczego.

10. Osoba, która otrzymała zgodę, o której mowa w ust. 3, ma obowiązek zgłosić ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona. Zgłoszenia dokonuje w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w podmiocie leczniczym. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 3.

11. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

12. Na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 5, Krajowa Rada Ratowników Medycznych, zwana dalej „Krajową Radą”, przyznaje adresatowi tej decyzji prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego oraz wydaje dokument „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego”, w terminie 7 dni od dnia otrzymania decyzji, i wpisuje ratownika medycznego do rejestru, o którym mowa **w art. 40 ust. 1.**

13. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 12, jest wydawane na okres nie dłuższy niż 5 lat. Nie można przedłużyć, ani wydać nowego prawa wykonywania zawodu na warunkach określonych w ust. 3, po upływie 5 lat od dnia jego wydania.

14. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw zdrowia informacji, zgodnie z którymi udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej przez ratownika medycznego stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia pacjentów, minister właściwy do spraw zdrowia cofa temu ratownikowi medycznemu zgodę, o której mowa w ust. 3. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej, której nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

15. Dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3, wraz z wnioskiem, mogą zostać złożone przez wnioskodawcę do ministra właściwego do spraw zdrowia także za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Konsul Rzeczypospolitej Polskiej przesyła elektronicznie odwzorowane dokumenty do ministra właściwego do spraw zdrowia za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku stwierdzenia przez

ministra właściwego do spraw zdrowia, na podstawie przesłanych dokumentów, że wnioskodawca spełnia warunki do wydania zgody, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5, i przesyła elektronicznie odwzorowaną decyzję do właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

16. Po otrzymaniu decyzji, o której mowa w ust. 5, konsul Rzeczypospolitej Polskiej wydaje wizę, chyba że zachodzą podstawy do odmowy jej wydania.

17. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw zdrowia uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności dokumentów, potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia może zwrócić się do konsula Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa, gdzie dokumenty te zostały wydane, lub do konsula Rzeczypospolitej Polskiej, do którego dokumenty te zostały złożone zgodnie z ust. 14, z wnioskiem o weryfikację autentyczności tych dokumentów.

18. Zgoda, o której mowa w ust. 3, wygasa w przypadku:

- 1) nabycia przez ratownika medycznego uprawnień, o którym mowa w ust. 1;
- 2) wydania decyzji, o której mowa w ust. 14;
- 3) upływu 5 lat od dnia jej udzielenia;
- 4) ubezwłasnowolnienia całkowitego albo częściowego ratownika medycznego;
- 5) złożenia przez ratownika medycznego oświadczenia o zrzeczeniu się wynikających z niej uprawnień;
- 6) śmierci ratownika medycznego.

19. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 uważa się za spełniony, jeżeli osoba uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę.

20. Krajowa Rada dokonuje oceny dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego biorąc pod uwagę wymagany zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie konieczny do wykonywania zawodu ratownika medycznego, określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 23.

21. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 19, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Krajowej Rady, Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30%

przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego w roku poprzedzającym rok, w którym wnioskodawca wnosi opłatę za egzamin, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

22. Pozytywne złożenie egzaminu potwierdza zaświadczenie wystawione przez Krajową Radę.

23. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie konieczny do wykonywania zawodu ratownika medycznego,
 - 2) sposób przeprowadzania i potwierdzania pozytywnego złożenia egzaminu, o którym mowa ust.19, w tym wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu egzaminu ze znajomości języka polskiego,
 - 3) wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w ust. 19
- uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 4, prawidłowe przygotowanie i przebieg egzaminu, o którym mowa ust.19, oraz koszty jego przeprowadzenia.

Art. 3.1. Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego przyznaje Krajowa Rada.

2. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego, osoba spełniająca wymagania, określone w art. 2, składa wniosek do Krajowej Rady.

3. W przypadku osób, o których mowa w art. 2 ust. 1, wniosek zawiera następujące dane dotyczące osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) nazwę, adres i datę ukończonej szkoły;
- 7) numer i datę wydania dyplomu;
- 8) oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 9) oświadczenie, że nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego oraz umyślne przestępstwo skarbowe.

- 10) tytuł zawodowy;
- 11) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 12) wskazanie dokumentu, na podstawie którego cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli dotyczy.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a–c:
 - a) oryginały lub poświadczone kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a–c,
 - b) pisemne oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych”,
 - c) wizerunek twarzy ratownika medycznego, zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- 2) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. d:
 - a) tłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów na podstawie których potwierdzono spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. d,
 - b) pisemne oświadczenie o treści określonej w pkt 1 lit. b,
 - c) wizerunek spełniający wymagania określone w pkt 1 lit. c,
 - d) kopię dokumentu, na podstawie którego cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu ratownika medycznego, z uwzględnieniem art. 2 ust. 19;
- 3) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. e:
 - a) oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów na podstawie których potwierdzono spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. e,
 - b) pisemne oświadczenie o treści określonej w pkt 1 lit. b,
 - c) wizerunek spełniający wymagania określone w pkt 1 lit. c,

- d) dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu ratownika medycznego, z uwzględnieniem art. 2 ust. 19.

5. W przypadku osób, o których mowa w art. 2 ust. 3, wniosek zawiera następujące dane dotyczące osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) nazwę ukończonej szkoły;
- 7) oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 8) oświadczenie, że nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego oraz umyślne przestępstwo skarbowe.
- 9) tytuł zawodowy;
- 10) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 11) numer i datę decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 5.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się:

- a) oryginał lub poświadczoną kopię decyzji potwierdzającej zgodę na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, o której mowa w art. 2 ust. 5,
- b) pisemne oświadczenie o treści określonej w pkt 1 lit. b,
- c) kolorową fotografię spełniającą wymagania określone w pkt 1 lit. c.

7. Ratownik medyczny, któremu przyznano prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego, podlega wpisowi do rejestru ratowników medycznych, o którym mowa w art. 40 ust. 1. Ratownikowi medycznemu wpisanemu do rejestru ratowników medycznych Krajowa Rada wydaje dokument potwierdzający prawo wykonywania zawodu.

8. Dokument „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” zawiera:

- 1) nazwę dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz nazwę dokumentu w języku angielskim;
- 2) numer prawa wykonywania zawodu;
- 3) datę uzyskania prawa wykonywania zawodu i termin jego ważności;

- 4) wskazanie organu przyznającego prawo wykonywania zawodu;
- 5) imię (imiona) i nazwisko;
- 6) tytuł zawodowy;
- 7) wizerunek twarzy, zgodny z zasadami określonymi w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2021 r. poz. 816, 1000 i 1978);
- 8) numer seryjny dokumentu;
- 9) adnotację o treści odpowiednio: „Prawo wykonywania zawodu jest dokumentem uprawniającym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 10) adnotację, że dane prawo wykonywania zawodu jest wydane na podstawie zgody ministra zdrowia na okres 5 lat, jeżeli dotyczy;
- 11) wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) elementy zabezpieczające przed przerobieniem, podrobieniem i sfalszowaniem uwzględniające minimalne zabezpieczenia dla dokumentów publicznych kategorii drugiej grupy drugiej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1660 i 1997).

9. Krajowa Rada przyznaje prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego w formie uchwały niezwłocznie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, wraz z kompletem dokumentów, o których mowa w ust. 4 albo 6, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania.

10. W przypadku stwierdzenia braków formalnych Krajowa Rada, w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, wzywa do ich uzupełnienia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

11. Krajowa Rada może odmówić przyznania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego wyłącznie w razie stwierdzenia niespełnienia wymogów, o których mowa w art. 2. Odmowa przyznania prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego oraz stwierdzenie utraty tego prawa następuje w drodze uchwały Krajowej Rady. Do uchwał Krajowej Rady stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 poz.735, 1491 i 2052) dotyczące decyzji administracyjnej.

12. Minister właściwy do spraw zdrowia może upoważnić Krajową Radę do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34 ust. 2 i 3, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37-39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, a także do

zawarcia umowy w sprawie wytwarzania blankietów dokumentów publicznych ze Spółką albo innym podmiotem, o których mowa w art. 18 tej ustawy.

13. Ratownik medyczny traci prawo wykonywania zawodu w przypadku:

- 1) ubezwłasnowolnienia całkowitego albo częściowego;
- 2) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

14. Sąd wydający orzeczenie w przedmiocie, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, informuje o tym fakcie Krajową Radę po uprawomocnieniu się tego orzeczenia.

15. Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego wygasa w przypadku:

- 1) upłynięcia 5 lat od dnia wydania zgody, o której mowa w art. 2 ust. 3;
- 2) śmierci ratownika medycznego;
- 3) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu przez ratownika medycznego.

16. Minister właściwy do spraw zdrowia po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu „Prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego” oraz szczegółowe rodzaje zabezpieczenia go przed przerobieniem, podrobieniem lub użyciem przez osobę nieuprawnioną, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony danych osobowych oraz sposobem użytkowania dokumentu.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania zawodu ratownika medycznego

Art.4.1. Wykonywanie zawodu ratownika medycznego polega w szczególności na:

- 1) udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej, w tym medycznych czynności ratunkowych udzielanych samodzielnie lub na zlecenie lekarza;
- 2) zabezpieczeniu osób znajdujących się w miejscu zdarzenia oraz podejmowaniu działań zapobiegających zwiększeniu liczby osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 3) transportowaniu osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 4) udzielaniu wsparcia psychicznego w sytuacji powodującej stan nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- 5) edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia.

2. Ratownik medyczny ma obowiązek wykonywać zawód zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością.

3. Ratownik medyczny wykonuje zadania zawodowe, o których mowa w ust. 1:

- 1) w podmiotach leczniczych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej(Dz. U. z 2021 r. poz. 711, 1773 i 2120);

- 2) w ramach ratownictwa górskiego i narciarskiego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz.U. z 2019 r. poz. 1084);
- 3) w ramach ratownictwa wodnego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350 oraz z 2021 r. poz. 1190);
- 4) w ramach ratownictwa górniczego, o którym mowa w art. 122–124 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420);
- 5) w ramach Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o której mowa w art. 116 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680 oraz z 2021 r. poz. 234);
- 6) w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej niebędących podmiotami leczniczymi;
- 7) w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869), włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, podczas działań ratowniczych, ćwiczeń oraz szkoleń;
- 8) w ramach działań kontrterrorystycznych realizowanych przez służby podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 9) w ramach zadań Policji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1-4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882) oraz zadań realizowanych w Wyższej Szkole Policji i szkołach policyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 tej ustawy;
- 10) w ramach zadań Służby Ochrony Państwa, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575 i 1728);
- 11) w ramach zadań Straży Granicznej, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1–2a, 4–5b, 5d, 10, 12–14 i ust. 2a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, 1728 i 1898);
- 12) na lotniskach w związku z zapewnieniem wymagań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784, 847 i 1898);

- 13) w ramach wykonywania transportu sanitarnego w rozumieniu art. 161ba ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.2));
- 14) w izbach wytrzeźwień, wchodząc w skład zmiany, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 423 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119);
- 15) w ramach służby poszukiwania i ratownictwa lotniczego (ASAR);
- 16) na stanowisku dyspozytora medycznego.

4. Za wykonywanie zawodu ratownika medycznego uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu ratownika medycznego oraz wykonywanie pracy na rzecz doskonalenia zawodowego ratowników medycznych i dyspozytorów medycznych;
- 2) organizowanie i prowadzenie zajęć z zakresu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz medycznych czynności ratunkowych;
- 3) prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w zakresie ratownictwa medycznego;
- 4) kierowanie:
 - a) ratownikami medycznymi,
 - b) dyspozytorami medycznymi;
- 5) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowiskach administracyjnych, na których wykonuje się czynności związane z przygotowaniem, organizowaniem lub nadzorem nad udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie ratownictwa medycznego;
- 6) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowisku perfuzjonisty, po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zakresie perfuzji, organizowanego przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, o którym mowa w ustawie z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 77), zwanego dalej „CMKP”, lub Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów.

5. ~~Warunkiem przystąpienia do kursu, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, jest:~~

- ~~1) zatrudnienie w dziale lub zespole perfuzji funkcjonującym w danym podmiocie leczniczym przez minimum 2 lata;~~

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981 i 2105.

~~2) wykonanie w okresie, o którym mowa w pkt 1, minimum 200 krążeń pozaustrojowych pod nadzorem uprawnionego perfuzjonisty;~~

~~3) przedstawienie pozytywnej opinii kierownika właściwej jednostki organizacyjnej podmiotu leczniczego o wykonanych przez kandydata do kursu krążeniach pozaustrojowych.~~

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres:

- 1) medycznych czynności ratunkowych, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego samodzielnie lub na zlecenie lekarza,
- 2) świadczeń opieki zdrowotnej innych niż medyczne czynności ratunkowe, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego samodzielnie lub na zlecenie lekarza w jednostkach wymienionych w ust. 3 pkt 1–5 i 13–15, z wyłączeniem podmiotów leczniczych będących jednostkami budżetowymi i jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej

–kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych w ramach kształcenia przed- i podyplomowego.

Art. 5. 1. Jeżeli ratownik medyczny spełniający warunki, o których mowa w art. 2, nie wykonuje zawodu w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, przez okres dłuższy niż 5 lat łącznie w okresie ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć wykonywanie zawodu ratownika medycznego w sposób, o którym mowa w tym przepisie, jest obowiązany zawiadomić Krajową Radę i odbyć przeszkolenie. Koszty tego przeszkolenia ponosi ratownik medyczny.

2. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z odbycia przeszkolenia, pod warunkiem że przez pierwsze 3 miesiące wykonywania zawodu pełnym wymiarze czasu pracy, udziela świadczeń opieki zdrowotnej pod nadzorem lekarza albo innego ratownika medycznego. Wykonywanie zawodu pod nadzorem lekarza albo innego ratownika medycznego przez okres 3 miesięcy przerywa bieg niewykonywania zawodu ratownika medycznego, o którym mowa w ust. 1.

3. Przeszkolenie trwa przez okres 6 miesięcy i jest realizowane na podstawie programu przeszkolenia w zespole ratownictwa medycznego lub w szpitalnym oddziale ratunkowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, przez udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej pod nadzorem innego ratownika medycznego lub lekarza systemu, lub pielęgniarki systemu, posiadających co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe.

4. Krajowa Rada opracowuje i aktualizuje, zgodnie z postępowaniem w dziedzinie rzadziej jednak niż raz na 5 lat, program przeszkolenia.

5. Krajowa Rada podaje do publicznej wiadomości program przeszkolenia w formie publikacji oraz informacji na swojej stronie internetowej.

6. Szczegółowe warunki odbywania przeszkolenia określa umowa zawarta przez ratownika medycznego z podmiotem prowadzącym przeszkolenie.

7. Na wniosek ratownika medycznego Krajowa Rada wskazuje w porozumieniu z dysponentem jednostki systemu podmiot leczniczy będący dysponentem jednostki systemu, w którym ratownik medyczny może odbyć przeszkolenie.

Art. 6. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie całkowitej albo częściowej niezdolności ratownika medycznego do wykonywania zawodu, spowodowanej jego stanem zdrowia, Krajowa Rada powołuje komisję lekarską, zwaną dalej „komisją”, złożoną ze specjalistów odpowiednich dziedzin medycyny.

2. Komisja wydaje orzeczenie w przedmiocie niezdolności ratownika medycznego do wykonywania zawodu.

3. Ratownik medyczny, którego sprawa dotyczy, jest obowiązany do stawienia się przed komisją.

4. Termin stawienia się ratownika medycznego przed komisją oraz na badania lub obserwację ustala Przewodniczący komisji lekarskiej.

5. Krajowa Rada, na podstawie orzeczenia komisji, podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności do wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych na okres trwania niezdolności do wykonywania zawodu.

6. Ratownik medyczny, którego sprawa dotyczy, jest uprawniony do uczestnictwa, z prawem zabrania głosu, w posiedzeniu Krajowej Rady w czasie rozpatrywania jego sprawy.

7. Jeżeli ratownik medyczny odmawia poddania się badaniu przez komisję lub jeżeli Krajowa Rada na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu lub ściśle określonych czynności zawodowych ze względu na stan zdrowia ratownika medycznego nie jest możliwe – Krajowa Rada podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych.

8. Ratownikowi medycznemu, w stosunku do którego podjęto uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności

zawodowych, przysługuje prawo wniesienia odwołania od uchwały o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych, do ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uchwały.

9. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 7, może wystąpić do Krajowej Rady o uchylenie uchwały o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych, jeżeli ustaną przyczyny zawieszenia albo ograniczenia.

10. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1–7 jest poufne i odbywa się z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

11. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia, skład komisji oraz wymagania dotyczące osób wchodzących w skład komisji, tryb orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu oraz szczegółowy sposób i tryb postępowania w sprawach zawieszania prawa wykonywania zawodu albo ograniczenia wykonywania określonych czynności zawodowych, mając na względzie zapewnienie prawidłowego wykonywania zawodu oraz ochronę praw osób, wobec których wszczęto postępowanie.

Art. 7.1. Ratownik medyczny ma prawo wglądu do dokumentacji medycznej oraz do uzyskania od lekarza, lekarza dentystry, felczera, pielęgniarki, położnej, fizjoterapeuty oraz innego ratownika medycznego informacji o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych metodach diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych, zapobiegawczych i dających się przewidzieć następstwach podejmowanych działań, w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń opieki zdrowotnej.

2. Ratownik medyczny, w ramach udzielania świadczeń opieki zdrowotnej innych niż medyczne czynności ratunkowe oraz świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, które mogą być udzielane samodzielnie przez ratownika medycznego, wykonuje zlecenia określone w dokumentacji medycznej.

3. Ratownik medyczny dokumentuje świadczenia opieki zdrowotnej udzielane w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 4ust. 3 pkt 2–13, w karcie indywidualnej ratownika medycznego. Karta indywidualna ratownika medycznego zawiera dane, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 849).

4. Do podmiotów, w których ratownik medyczny udziela świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 4ust. 3 pkt 2–13, stosuje się odpowiednio art. 23–24 i art. 26–29 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

5. Ratownik medyczny jest obowiązany do:

- 1) przestrzegania praw pacjenta, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 2) udzielenia pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu albo osobie wskazanej przez pacjenta informacji o stanie zdrowia pacjenta, w zakresie świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych samodzielnie;
- 3) zgłoszenia Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych lub podmiotowi odpowiedzialnemu za wprowadzenie produktu leczniczego do obrotu działanie niepożądane produktu leczniczego zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120);
- 4) zachowania w tajemnicy informacji związanych z pacjentem, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu.

6. Ratownik medyczny może, po dokonaniu oceny stanu pacjenta, nie podejmować lub odstąpić od medycznych czynności ratunkowych albo udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, jeżeli nie spowoduje to niebezpieczeństwa utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Ratownik medyczny uzasadnia i odnotowuje w dokumentacji medycznej przyczyny niepodjęcia lub odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych albo udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

7. Ratownik medyczny może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej bez zgody pacjenta, jeżeli wymaga on niezwłocznej pomocy, a ze względu na stan zdrowia lub wiek nie może wyrazić zgody i nie ma możliwości porozumienia się z jego przedstawicielem ustawowym lub opiekunem faktycznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

8. Okoliczności, o których mowa w ust. 7, ratownik medyczny odnotowuje odpowiednio w karcie indywidualnej ratownika medycznego albo dokumentacji medycznej pacjenta.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty indywidualnej ratownika medycznego, kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych przez ratownika medycznego oraz uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji prawa dostępu do tej karty oraz rzetelnego jej prowadzenia.

Art. 8.1. Ratownik medyczny wykonujący zadania zawodowe w podmiotach leczniczych będących jednostkami budżetowymi albo jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, oraz w jednostkach, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 6, może samodzielnie udzielać świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 13 pkt 2 lit. b, po ukończeniu wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego.

2. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny ma na celu uzyskanie przez ratownika medycznego dodatkowych umiejętności i kwalifikacji do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w warunkach sytuacji kryzysowych i przy zabezpieczeniu medycznym działań jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych.

3. Zakres wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego uwzględnia wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 13 pkt 2 lit. b.

4. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny odbywa się na podstawie programu wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno–programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności wynikowych;
- 4) treści nauczania;
- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

5. Program wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego opracowuje zespół ekspertów powołany przez Ministra Obrony Narodowej spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej i medycyny pola walki.

6. Program wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego zatwierdza Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia.

7. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny kończy się egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem tego kursu.

8. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny prowadzą jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, które:

- 1) realizują program wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 2) zapewniają kadre dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje niezbędne do realizacji programu wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego;
- 3) zapewniają bazę dydaktyczną zgodną ze standardami, o których mowa w ust. 4 pkt 6, niezbędną do realizacji programu wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego, w tym do szkolenia praktycznego;
- 4) posiadają wewnętrzny system oceny jakości kształcenia;
- 5) prowadzą dokumentację związaną z organizacją i przebiegiem kształcenia, w szczególności regulaminy organizacyjne kształcenia, protokoły postępowania kwalifikacyjnego oraz przebiegu egzaminów;
- 6) prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu danego wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego.

9. Ewidencja, o której mowa w ust. 8 pkt 6, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko uczestnika kursu;
- 2) numer i data wydanego zaświadczenia;
- 3) data ukończenia kursu.

10. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny prowadzony w całości lub części w jednostce organizacyjnej nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej, jest realizowany w trybie i na zasadach określonych odpowiednio w art. 38 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej albo art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383 oraz z 2021 r. poz. 1192).

11. Zaświadczenie o ukończeniu wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego, w zależności od umiejętności wynikowych poszczególnych wojskowo–medycznych kursów kwalifikacyjnych, jest ważne od 1 roku do 3 lat od dnia jego wydania.

12. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowe programy wojskowo–medycznych kursów kwalifikacyjnych,
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej,
- 3) szczegółowe wymogi dla podmiotów prowadzących wojskowo–medyczne kursy kwalifikacyjne,
- 4) skład i tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz sposób przeprowadzania egzaminów kończących wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny,

- 5) sposób oceniania oraz wymagania dla osób podchodzących do egzaminów w ramach tych kursów,
- 6) okres ważności zaświadczeń o ukończeniu poszczególnych wojskowo–medycznych kursów kwalifikacyjnych,
- 7) wzór zaświadczenia o ukończeniu poszczególnych wojskowo–medycznych kursów kwalifikacyjnych

–uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 2, oraz mając na uwadze potrzebę przeszkolenia ratowników medycznych w liczbie niezbędnej do sprawnego funkcjonowania jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, a także zapewnienie jednolitych standardów postępowania, przestrzegania obowiązujących procedur oraz przejrzystości dokumentowania i zatwierdzania realizacji wojskowo–medycznego kursu kwalifikacyjnego.

13. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb przekazywania lekarzowi przez ratownika medycznego informacji o stanie pacjenta i udzielonych mu świadczeniach zdrowotnych ;
- 2) szczegółowy zakres świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych przez ratownika medycznego, o którym mowa w ust. 1:
 - a) samodzielnie lub na zlecenie lekarza,
 - b) samodzielnie, w warunkach sytuacji kryzysowych i przy zabezpieczeniu medycznym działań jednostek, o których mowa w ust. 2

– kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych w ramach kształcenia przed– i podyplomowego oraz uwzględniając specyfikę zagrożeń wynikających z charakteru służby.

Art. 9.1. Ratownik medyczny wykonujący zadania zawodowe w podmiotach, o których mowa w art.4 ust. 3 pkt 7–11, może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej:

- 1) samodzielnie,
- 2) samodzielnie – w przypadku realizacji zadań służbowych w warunkach zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w obszarach katastrof, klęsk żywiołowych i w strefie działań wojennych,
- 3) pod nadzorem lub w porozumieniu z lekarzem

– z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych ma na celu uzyskanie przez ratownika medycznego dodatkowych umiejętności i kwalifikacji do udzielania świadczeń w warunkach zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w obszarach katastrof, klęsk żywiołowych i w strefie działań wojennych oraz uprawnia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Zakres medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych obejmuje wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych odbywa się na podstawie programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który obejmuje:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności wynikowych;
- 4) treści nauczania;
- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

5. Program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych opracowuje zespół powołany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy legitymujących się kwalifikacjami w zakresie ratownictwa medycznego i doświadczeniem zawodowym w zakresie ratownictwa medycznego oraz ekspertów legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej i medycyny pola walki.

6. Program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych zatwierdza minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia.

7. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych prowadzą podmioty, które zapewniają:

- 1) realizację programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) kadrę dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje;

3) bazę dydaktyczną dostosowaną do programu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

8. Podmioty prowadzące medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych sporządzają dokumentację związaną z przebiegiem tego kursu i przebiegiem egzaminu oraz prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

9. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych kończy się egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem tego kursu.

10. Zaświadczenie o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest ważne 3 lata od dnia jego wydania.

11. Odnowienie uprawnień wynikających z medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych polega na:

- 1) przystąpieniu do egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych medycznym kursem kwalifikacyjnym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a w przypadku nieuzyskania pozytywnego wyniku z egzaminu – na odbyciu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych i uzyskaniu pozytywnego wyniku z egzaminu;
- 2) ponownym odbyciu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych po upływie 6 lat od jego ukończenia i uzyskaniu pozytywnego wyniku z egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz świadczeń opieki zdrowotnej, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego w podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 7–11:

- 1) samodzielnie – niezależnie od ukończenia medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) samodzielnie – w przypadku realizacji zadań służbowych w warunkach zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w obszarach katastrof, klęsk żywiołowych i w strefie działań wojennych,
- 3) pod nadzorem lub w porozumieniu z lekarzem

–kierując się zakresem wiedzy i umiejętności nabytych w ramach kształcenia przed– i podyplomowego, uwzględniając specyfikę zagrożeń wynikających z charakteru służby oraz zakresu zadań realizowanych przez te służby.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowy program medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej,
- 3) szczegółowe wymagania dla podmiotów prowadzących medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) skład i tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz sposób przeprowadzania egzaminów kończących medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 5) okres ważności zaświadczeń o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 6) wzór zaświadczenia o ukończeniu medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych

– uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz mając na uwadze potrzebę przeszkolenia ratowników medycznych w liczbie niezbędnej do sprawnego funkcjonowania służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a także zapewnienie jednolitych standardów postępowania, przestrzegania obowiązujących procedur oraz przejrzystości dokumentowania i zatwierdzania realizacji kursu kwalifikacyjnego.

Rozdział 4

Ustawiczny rozwój zawodowy

Art.10.1. Ratownik medyczny ma prawo i obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych.

2. Ustawiczny rozwój zawodowy może być realizowany przez kształcenie podyplomowe lub doskonalenie zawodowe.

Art. 11. Ratownik medyczny ma prawo do uzyskania dodatkowej wiedzy i umiejętności przez uczestnictwo w ramach kształcenia podyplomowego w:

- 1) szkoleniu specjalizacyjnym;
- 2) kursach kwalifikacyjnych.

Art. 12.1. Szkolenie specjalizacyjne ratowników medycznych odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalistów dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297).

2. Konto w Systemie Monitorowania Kształcenia Pracowników Medycznych, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292), zwanym dalej „SMK”, zakłada w celu dokonywania czynności w tym systemie ratownik medyczny.

3. Ratownik medyczny posiadający co najmniej tytuł zawodowy licencjata ratownictwa medycznego oraz posiadający co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 4 ust. 1, może przystąpić do szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie „chirurgiczna asysta lekarza”, pod warunkiem wystawienia przez podmiot leczniczy zaświadczenia potwierdzającego zapotrzebowanie w tym podmiocie leczniczym na ratowników medycznych posiadających tę specjalizację.

4. Warunkiem dokonywania przez ratownika medycznego czynności za pośrednictwem SMK jest potwierdzenie tożsamości osoby, która założyła konto i weryfikacja uprawnień tej osoby.

5. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje się na podstawie wniosku o nadanie uprawnień:

- 1) opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub
- 2) potwierdzonego przez Krajową Radę w zakresie tożsamości osoby, która założyła konto.

6. Weryfikacji uprawnień, o których mowa w ust. 4, dokonuje Krajowa Rada.

Art. 13. 1. Kurs kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 11 pkt 2, ma na celu uzyskanie przez ratownika medycznego dodatkowej wiedzy i umiejętności do udzielania określonych świadczeń opieki zdrowotnej.

2. Zakres kursu kwalifikacyjnego obejmuje wiedzę i umiejętności praktyczne niezbędne do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

3. Kurs kwalifikacyjny odbywa się na podstawie programu kursu kwalifikacyjnego, który zawiera:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów uczenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) efekty kształcenia;
- 4) wskazówki metodyczne;
- 5) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

4. Program kursu kwalifikacyjnego opracowuje zespół ekspertów powołany przez dyrektora CMKP.

5. Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie dziedziny właściwej dla programu danego kursu kwalifikacyjnego.

6. Opracowany przez zespół ekspertów program kursu kwalifikacyjnego dyrektor CMKP redaguje i przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

7. Dyrektor CMKP podaje do publicznej wiadomości zatwierdzony program kursu kwalifikacyjnego w formie informacji na stronie internetowej CMKP.

8. Kurs kwalifikacyjny prowadzą uczelnie kształcące na kierunku ratownictwo medyczne, oraz CMKP, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4 pkt 6, które zapewniają:

- 1) realizację programu kursu kwalifikacyjnego;
- 2) kadrę dydaktyczną posiadającą odpowiednie kwalifikacje;
- 3) bazę dydaktyczną dostosowaną do programu kursu.

9. Podmioty prowadzące kurs kwalifikacyjny sporządzają dokumentację związaną z przebiegiem tego kursu i przebiegiem egzaminu zawierającym imiona i nazwiska egzaminatorów, imiona i nazwiska osób przystępujących do egzaminu oraz ocenę/wynik egzaminu oraz prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego.

10. Ewidencja, o której mowa w ust. 9, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko uczestnika kursu;
- 2) numer i data wydanego zaświadczenia;
- 3) data ukończenia kursu.

11. Kurs kwalifikacyjny kończy się egzaminem teoretycznym w formie pisemnej albo ustnej lub egzaminem praktycznym.

12. Odbycie kursu kwalifikacyjnego jest potwierdzone zaświadczeniem.

13. Minister właściwy do spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres problematyki kursów kwalifikacyjnych,
 - 2) sposób odbywania i zaliczania kursu kwalifikacyjnego,
 - 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego odbycie kursu kwalifikacyjnego
- uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania określonych świadczeń opieki zdrowotnej przez ratownika medycznego, a także mając na celu uwzględnienie obiektywnych kryteriów weryfikacji wiedzy i umiejętności zdobytych podczas tego kursu.

Art.14. 1 Ratownik medyczny ma obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez udział w następujących formach doskonalenia zawodowego:

- 1) kurs doskonalący;
- 2) samokształcenie.

2. Koszty ustawicznego rozwoju zawodowego ponosi ratownik medyczny lub podmiot, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód, lub jednostka prowadząca szkolenie.

3. Koszty doskonalenia zawodowego ratowników medycznych wykonujących zadania zawodowe w podmiotach leczniczych będących jednostkami budżetowymi albo jednostkami wojskowymi, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, oraz w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej niebędących podmiotami leczniczymi pokrywane są ze środków budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

4. Podmiot, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód, jest obowiązany ułatwić ratownikowi medycznemu aktualizowanie wiedzy i umiejętności przez uczestnictwo w doskonaleniu zawodowym.

5. Ratownikowi medycznemu realizującemu ustawiczny rozwój zawodowy przysługuje, na jego wniosek, urlop szkoleniowy w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, płatny według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Termin urlopu szkoleniowego jest uzgadniany każdorazowo z pracodawcą. Ratownik medyczny ma obowiązek niezwłocznie przedstawić pracodawcy dokument poświadczający jego udział w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

6. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu zadania zawodowe ratownika medycznego w podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 i 6, realizującemu ustawiczny rozwój zawodowy przysługuje, na jego wniosek, urlop na doskonalenie zawodowe w wymiarze do 6 dni roboczych rocznie, z zachowaniem prawa do uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujących na podstawie przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Termin urlopu na doskonalenie zawodowe jest uzgadniany każdorazowo z dowódcą jednostki wojskowej. Ratownik medyczny ma obowiązek niezwłocznie przedstawić dowódcy jednostki wojskowej dokument poświadczający jego udział w formach doskonalenia zawodowego.

7. Do urlopu szkoleniowego przysługującego strażakom Państwowej Straży Pożarnej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 71e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1940).

8. Ratownik medyczny przedstawia podmiotowi, u którego wykonuje zawód, dokumenty poświadczające realizację obowiązku określonego w ust. 1.

Art. 15.1. Ustawiczny rozwój zawodowy ratowników medycznych jest realizowany w pięcioletnich okresach rozliczeniowych, zwanych dalej „okresami edukacyjnymi”.

2. Okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym ratownik medyczny uzyskał uprawnienia do wykonywania zawodu.

3. Przebieg ustawicznego rozwoju zawodowego ratownika medycznego dokumentuje się w karcie ustawicznego rozwoju zawodowego.

4. Kartę ustawicznego rozwoju zawodowego na wniosek ratownika medycznego wydaje Krajowa Rada.

5. Wniosek o wydanie karty ustawicznego rozwoju zawodowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) adres miejsca zamieszkania;
- 4) adres do korespondencji;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) numer prawa wykonywania zawodu.

6. Karta ustawicznego rozwoju zawodowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer prawa wykonywania zawodu;
- 4) nazwę (firmę) i adres podmiotu, u którego ratownik medyczny wykonuje zawód;

- 5) datę rozpoczęcia okresu edukacyjnego, o którym mowa w ust. 1;
- 6) informację o terminach i miejscach odbycia doskonalenia zawodowego;
- 7) nazwę (firmę) i adres podmiotu przeprowadzającego kurs doskonalący;
- 8) informację o dopełnieniu obowiązku doskonalenia zawodowego.

7. Ratownik medyczny w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia danego okresu edukacyjnego, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Krajowej Radzie kartę ustawicznego rozwoju zawodowego w celu potwierdzenia przez Krajową Radę dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratownika medycznego.

Art.16.1. Kurs doskonalący ma na celu pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych, w tym szkolenie praktyczne.

2. Kurs doskonalący odbywa się na podstawie programu, który zawiera:

- 1) założenia organizacyjno–programowe określające rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji oraz sposób sprawdzania efektów kształcenia;
- 2) plan nauczania;
- 3) wykaz umiejętności wynikowych;
- 4) treści nauczania;
- 5) wskazówki metodyczne;
- 6) standardy dotyczące kadry i bazy dydaktycznej.

3. Program kursu doskonalącego opracowuje oraz aktualizuje, zgodnie z postępowaniem wiedzy, zespół ekspertów, o którym mowa w ust. 5.

4. Program kursu doskonalącego dyrektor CMKP redaguje i przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

5. Dyrektor CMKP powołuje zespół ekspertów spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej oraz przedstawicieli CMKP.

6. CMKP redaguje program kursu doskonalącego, opracowany przez zespół ekspertów, a Dyrektor CMKP przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

7. Dyrektor CMKP podaje do publicznej wiadomości zatwierdzony program kursu doskonalącego w formie informacji na swojej stronie internetowej.

Art. 17. 1. Kurs doskonalący mogą prowadzić podmioty, które:

- 1) realizują program kursu doskonalącego, o którym mowa w art. 16 ust.2;
- 2) zapewniają kadrę dydaktyczną posiadającą kwalifikacje zgodne ze standardami, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 6;

- 3) zapewniają bazę dydaktyczną zgodną ze standardami, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 6, niezbędną do realizacji programu kursu, w tym do szkolenia praktycznego;
- 4) posiadają wewnętrzny system oceny jakości kształcenia;
- 5) prowadzą dokumentację związaną z organizacją i przebiegiem kształcenia, w szczególności regulaminy organizacyjne kształcenia, protokoły postępowania kwalifikacyjnego oraz przebiegu sprawdzianów lub innych form zaliczenia danego rodzaju kształcenia;
- 6) prowadzą ewidencję wydanych zaświadczeń o ukończeniu danego rodzaju kształcenia, obejmującą:
 - a) dane osoby, która ukończyła kurs doskonalący:
 - imię i nazwisko,
 - numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - adres miejsca zamieszkania,
 - b) rodzaj i nazwę kształcenia,
 - c) nazwę (firmę) organizatora kształcenia,
 - d) datę wydania i numer zaświadczenia;

7) uzyskały wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

2. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego, przed jego rozpoczęciem, jest obowiązany uzyskać wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

3. Podmiot ubiegający się o uzyskanie wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego składa do CMKP, wniosek zgodny z wzorem, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19, do którego dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3;
- 2) oświadczenie o zgodności danych zawartych we wniosku oraz znajomości i spełnianiu warunków wykonywania działalności w zakresie doskonalenia zawodowego ratowników medycznych, określonych w ustawie;
- 3) oświadczenie dotyczącej kadry dydaktycznej o spełnianiu wymagań formalnych ujętych w programie kursu doskonalącego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o uzyskanie wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;

- 2) maksymalną liczbę uczestników kursu;
- 3) liczbę i kwalifikacje kadry dydaktycznej;
- 4) sprzęt dydaktyczny, który będzie używany w czasie trwania kursu doskonalącego.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej jak za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Dyrektor CMKP dokonuje weryfikacji formalnej wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz załączonych dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

7. W przypadku stwierdzenia we wniosku braków formalnych, Dyrektor CMKP wzywa do ich uzupełnienia, pod rygorem pozostawienia sprawy bez rozpoznania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. Dyrektor CMKP, w celu uzyskania opinii o spełnieniu przez podmiot warunków, o których mowa w ust. 1, powołuje zespół ekspertów, w składzie:

- 1) przedstawiciele Krajowej Rady;
- 2) dwóch ekspertów w zakresie ratownictwa medycznego, zgłoszonych przez właściwego konsultanta krajowego;
- 3) przedstawiciel CMKP.

9. Zespół ekspertów, o którym mowa w ust. 8, opiniuje wnioski w zależności od potrzeby, nie rzadziej niż raz na kwartał, i przekazuje swoją opinię dyrektorowi CMKP niezwłocznie po jej sporządzeniu, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia. Wnioski mogą być opiniowane w trybie obiegowym, z użyciem dostępnych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

10. Dyrektor CMKP dokonuje raz na pięć lat wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego oraz prowadzi listę kursów doskonalących. Listy te zamieszcza się na stronie internetowej CMKP.

11. Dyrektor CMKP skreśla z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego. Skreślenie następuje w drodze decyzji administracyjnej w przypadku:

- 1) złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;

- 2) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia kursu doskonalącego działalności objętej wpisem na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) naruszenia warunków wymaganych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 4) niezastosowania się do zaleceń pokontrolnych, będących wynikiem kontroli, o której mowa w art. 31 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;
- 5) złożenia przez podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego wniosku o wykreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 6) upływie czasu na jaki został dokonany wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu;
- 7) nie dokonania obowiązku aktualizacji wpisu, o którym mowa w ust. 14.

12. Decyzja administracyjna, o której mowa w ust. 11, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

13. Skreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego następuje również po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

14. Każda zmiana programu kursu doskonalącego powoduje obowiązek aktualizacji wpisu lub ponownegouzyskania wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

15. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego składa do CMKPwniosek o aktualizację wpisu w ciągu 30 dni od dnia opublikowania nowego programu kursu doskonalącego lub zmiany warunków realizacji programu kursu.

16. Wniosek o aktualizację wpisu zawiera:

- 1) dane podmiotu;
- 2) rodzaj kursu;
- 3) termin wpisu oraz czas jego obowiązywania;
- 4) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie nowych wymagań dotyczących programu kursu lub warunków jego realizacji lub w przypadku aktualizacji danych podmiotu kopie dokumentów potwierdzających ta zmianę.

17. W przypadku zmiany danych wpisanych na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego, podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego

jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

18. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego, który został skreślony z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego z przyczyn wskazanych w ust. 11 pkt 1, 3 i 4, może uzyskać ponowny wpis na listę nie wcześniej niż po upływie 3 lat od wydania decyzji administracyjnej o skreśleniu.

19. Lista podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego zawiera następujące dane:

- 1) numer wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 2) nazwę (firmę);
- 3) adres siedziby;
- 4) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

20. Dyrektor CMKP prostuje z urzędu wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego zawierający oczywiste błędy.

21. Lista kursów doskonalących zawiera następujące dane:

- 1) numer kursu;
- 2) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) adres siedziby podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 4) adres do korespondencji jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 5) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 6) termin i miejsce prowadzenia kursu doskonalącego.

22. Podmiot wpisany na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego jest obowiązany zgłaszać CMKP termin i miejsce prowadzenia danego kursu, w terminie co najmniej 30 dni przed jego rozpoczęciem. Dyrektor CMKP zamieszcza informacje o terminie kursu doskonalącego na liście, o której mowa w ust. 17.

23. Zgłoszenia do prowadzenia kursu, o którym mowa w ust. 22, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 2) adres siedziby podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego;
- 3) adres do korespondencji jeżeli jest inny niż adres siedziby;
- 4) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 5) termin i miejsce prowadzenia kursu doskonalącego;

- 6) szczegółowy harmonogram kursu doskonalącego, rozpisany na każdy dzień z podaniem danych wykładowców, w tym imię, nazwisko, zawód wykładowcy;
- 7) w przypadku organizacji kursu poza siedzibą organizatora niezbędne jest dołączenie porozumienia lub oświadczenia dotyczącego miejsca realizacji kursu.

24. W przypadku zmiany wykładowcy wskazanego w szczegółowym harmonogramie kursu, podmiot jest obowiązany zgłosić ten fakt do CMKP oraz dołączyć informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2;

25. Podmiot, który zrealizował kurs doskonalący, w terminie 7 dni od dnia zakończenia kursu, przesyła do CMKP listę ratowników medycznych, którzy ukończyli i zrealizowali kurs doskonalący, zawierającą imię i nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego, a także imię i nazwisko kierownika kursu.

26. Prowadzenie kursów doskonalących przez przedsiębiorcę jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 poz. 162 i 2105).

Art. 18. 1. Kontrola realizacji kursu doskonalącego, o którym mowa w art. 16, jest prowadzona przez zespół kontrolny powoływany przez dyrektora CMKP. W skład zespołu poza pracownikami CMKP, mogą wchodzić:

- 1) krajowy albo wojewódzki konsultant w właściwej dziedzinie lub jego przedstawiciel;
- 2) przedstawiciel stowarzyszenia będącego zgodnie z postanowieniami jego statutu towarzystwem naukowym lub towarzystwem zawodowym o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszającym ratowników medycznych;
- 3) przedstawiciel Krajowej Rady.

2. Zespół kontrolny, w składzie co najmniej 3-osobowym, wykonując czynności kontrolne, za okazaniem upoważnienia, ma prawo do:

- 1) wstępu do pomieszczeń dydaktycznych;
- 2) udziału w zajęciach w charakterze obserwatora;
- 3) wglądu do dokumentacji przebiegu kursu doskonalącego;
- 4) żądania od kierownika podmiotu prowadzącego kurs doskonalący ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 5) badania opinii uczestników kursu doskonalącego i kadry dydaktycznej;
- 6) kontroli spełniania warunków, zawartych w programie kursu doskonalącego.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko członków zespołu kontrolnego wraz z pełnioną funkcją;

2) zakres czynności do jakich są upoważnieni członkowie zespołu kontrolnego.

4. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) nazwę i adres podmiotu prowadzącego kurs doskonalący;
- 2) adres miejsca odbywania kursu doskonalącego;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących czynności kontrolne;
- 5) opis stanu faktycznego;
- 6) stwierdzone nieprawidłowości;
- 7) wnioski osób wykonujących czynności kontrolne;
- 8) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
- 9) informację o braku zastrzeżeń albo informację o odmowie podpisania protokołu przez kierownika podmiotu prowadzącego kurs doskonalący.

5. Protokół podpisują osoby wykonujące czynności kontrolne oraz kierownik podmiotu prowadzącego kurs doskonalący.

6. Jeżeli po sporządzeniu protokołu, a przed jego podpisaniem, kierownik podmiotu prowadzącego kurs doskonalący zgłosi umotywowane zastrzeżenia co do faktów stwierdzonych w trakcie kontroli i opisanych w protokole, osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane zbadać dodatkowo te fakty i uzupełnić protokół.

7. Odmowa podpisania protokołu przez kierownika podmiotu prowadzącego kurs doskonalący nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez osoby wykonujące czynności kontrolne.

8. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się kierownikowi podmiotu prowadzącego kurs doskonalący.

9. Osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji na temat organizacji i prowadzenia kursu doskonalącego oraz wyników prowadzonego postępowania.

10. Kierownik podmiotu prowadzącego kurs doskonalący, w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu, ma prawo do wniesienia zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzania czynności kontrolnych oraz ustaleń zawartych w protokole.

11. Dyrektor CMKP przekazuje kierownikowi podmiotu zalecenia pokontrolne dotyczące stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie kontroli i zobowiązuje go do usunięcia tych nieprawidłowości w wyznaczonym terminie; kopie pisma z zaleceniami pokontrolnymi

przekazuje do wiadomości konsultantowi krajowemu i właściwemu konsultantowi wojewódzkiemu.

12. W przypadku niezrealizowania zaleceń pokontrolnych w określonym terminie dyrektor CMKP podejmuje decyzję o skreśleniu podmiotu z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.

13. Jeżeli w toku kontroli zostanie stwierdzone rażące naruszenie przepisów prawa lub warunków określonych w programie kursu doskonalącego, dyrektor CMKP, w drodze decyzji, skreśla podmiot z listy jednostek akredytowanych. Od decyzji przysługuje wniosek do dyrektora CMKP o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art.19. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy samokształcenia, o których mowa w art.14 ust. 1 pkt 2,
 - 2) liczbę punktów edukacyjnych za poszczególne formy ustawicznego rozwoju zawodowego oraz dokumenty potwierdzające ich realizację, a także liczbę punktów niezbędnych do zaliczenia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego,
 - 3) sposób i tryb odbywania ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratowników medycznych,
 - 4) zakres doskonalenia zawodowego ratowników medycznych,
 - 5) wzór wniosku o wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego oraz wzór wniosku o aktualizację wpisu na listę,
 - 6) sposób potwierdzania zrealizowania przez ratownika medycznego poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego oraz potwierdzenia przez Krajową Radę dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego przez ratownika medycznego,
 - 7) wzór karty ustawicznego rozwoju zawodowego
- uwzględniając zapewnienie jednolitości odbywania ustawicznego rozwoju zawodowego, szybkości i jednolitości postępowania oraz przejrzystości wniosku, dokumentowania oraz zatwierdzania form ustawicznego rozwoju zawodowego i karty ustawicznego rozwoju zawodowego.

Rozdział 5

Samorząd ratowników medycznych

Art. 20.1. Ratownicy medyczni są zorganizowani na zasadach samorządu zawodowego, zwanego dalej „samorządem”.

2. Przynależność ratowników medycznych do samorządu jest obowiązkowa.

3. Samorząd jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega wyłącznie przepisom prawa.

4. Jednostką organizacyjną samorządu, posiadającą osobowość prawną, jest Krajowa Izba Ratowników Medycznych z siedzibą w mieście stołecznym Warszawa.

5. Krajową Izbę Ratowników Medycznych tworzą ratownicy medyczni wpisani do rejestru ratowników medycznych.

6. Nadzór nad działalnością samorządu sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia w zakresie i formach określonych ustawą.

7. Krajowa Rada Ratowników Medycznych jest organem właściwym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

Art. 21. Do zadań samorządu należy w szczególności:

- 1) sprawowanie pieczy nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu ratownika medycznego;
- 2) ustanawianie zasad etyki zawodowej oraz dbanie o ich przestrzeganie;
- 3) przyznawanie prawa wykonywania zawodu oraz uznawanie kwalifikacji ratowników medycznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 4) wydawanie zaświadczeń potwierdzających kwalifikacje zawodowe na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 5) zawieszanie i pozbawianie prawa wykonywania zawodu oraz ograniczanie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu;
- 6) prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
- 7) prowadzenie postępowania w przedmiocie niezdolności do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 8) reprezentowanie ratowników medycznych oraz ochrona ich interesów zawodowych;
- 9) działanie na rzecz stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez ratowników medycznych;
- 10) udział w ustalaniu oraz aktualizacji standardów i wytycznych w ratownictwie medycznym;

- 11) edukacja zdrowotna i promocja zdrowia;
- 12) prowadzenie rejestru ratowników medycznych oraz rejestru ratowników medycznych tymczasowo i okazjonalnie wykonujących zawód;
- 13) nadzór nad doskonaleniem zawodowym ratowników medycznych;
- 14) współpracę z samorządami zawodów medycznych i innymi organizacjami reprezentującymi zawody medyczne w kraju i za granicą oraz organami państw członkowskich w zakresie spraw określonych w ustawie;
- 15) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 22.1. Organami Krajowej Izby Ratowników Medycznych są:

- 1) Krajowy Zjazd Ratowników Medycznych, zwany dalej „Krajowym Zjazdem”;
- 2) Krajowa Rada;
- 3) Komisja Rewizyjna;
- 4) Sąd Dyscyplinarny;
- 5) Wyższy Sąd Dyscyplinarny;
- 6) Rzecznik Dyscyplinarny.

2. Członkami organów samorządu mogą być tylko ratownicy medyczni wpisani do rejestru ratowników medycznych.

Art. 23.1. Kadencja organów samorządu trwa 4 lata, jednak organy są obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

2. Tą samą funkcję w organach samorządu można pełnić nie dłużej niż przez dwienastępujące po sobie kadencje. Pełnienie funkcji dłużej niż przez 24 miesiące w danej kadencji przyjmuje się za pełnienie jej przez pełną kadencję.

Art. 24.1. Wybory do organów samorządu i na stanowiska w organach są równe, powszechne i odbywają się w głosowaniu tajnym.

2. Czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom samorządu, z wyjątkiem osób ukaranych karą, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 5–7.

Art. 25.1. Organy samorządu podejmują decyzje w formie uchwał, chyba że ustawa stanowi inaczej. Uchwały organów samorządu są podejmowane większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków danego organu.

2. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw zdrowia uchwały Krajowej Rady w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia ich podjęcia.

3. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, sprawozdanie z działalności samorządu ratowników medycznych za rok poprzedni.

Art. 26.1. Minister właściwy do spraw zdrowia może zaskarżyć do Sądu Najwyższego sprzeczną z prawem uchwałę organu samorządu w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej uchwały. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy lub ją uchyla i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może zwrócić się do Krajowego Zjazdu lub Krajowej Rady o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu. Uchwała Krajowej Rady powinna być podjęta w terminie 3 miesięcy, a uchwała Krajowego Zjazdu na najbliższym Zjeździe.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do uchwał:

- 1) podejmowanych w postępowaniu w zakresie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
- 2) do których na podstawie odrębnych przepisów stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.

Art. 27. Najwyższym organem samorządu jest Krajowy Zjazd.

Art. 28.1. W Krajowym Zjeździe biorą udział delegaci wybrani przez zgromadzenia wojewódzkie ratowników medycznych, zwane dalej „zgromadzeniami wojewódzkimi”, oraz z głosem doradczym, niebędący delegatami, członkowie ustępujących organów samorządu.

2. W zgromadzeniu wojewódzkim uczestniczą ratownicy medyczni zamieszkałi na terenie danego województwa.

3. W przypadku braku miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej ratownik medyczny uczestniczy w zgromadzeniu wojewódzkim w wybranym przez siebie województwie.

4. Wybór delegatów następuje w głosowaniu przeprowadzonym za pomocą:

- 1) kart wyborczych lub urządzeń elektronicznych w rejonach wyznaczonych dla poszczególnych części województwa przez Krajową Radę albo
- 2) systemu teleinformatycznego.

5. Jeżeli liczba ratowników medycznych w danym województwie przekracza 300 osób, wyboru delegatów na Krajowy Zjazd dokonują zebrania rejonowe zgromadzenia wojewódzkiego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Krajowa Rada dokonuje podziału na rejony w danym województwie.

7. Zasady przeprowadzania wyborów delegatów na Krajowy Zjazd oraz liczbę tych delegatów z poszczególnych województw określa Krajowa Rada.

8. Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada co 4 lata.

Art.29.Do Krajowego Zjazdu należy:

- 1) wybór Prezesa Krajowej Rady;
- 2) wybór Krajowej Rady, Komisji Rewizyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców;
- 3) uchwalanie wytycznych działania samorządu i jego organów;
- 4) określenie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, a także zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu;
- 5) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Krajowej Rady, Komisji Rewizyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Dyscyplinarnego;
- 6) ustanawianie zasad etyki zawodowej i dbanie o ich przestrzeganie;
- 7) ustalanie podstawowych zasad gospodarki finansowej samorządu.

Art. 30.1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) na wniosek prezydium Krajowej Rady;
- 3) na wniosek Komisji Rewizyjnej;
- 4) na wniosek co najmniej 500 ratowników medycznych.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd jest zwoływany w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o jego zwołanie i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 31.1. Krajową Radę stanowią Prezes Krajowej Rady i członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd.

2. Prezydium Krajowej Rady stanowią Prezes Krajowej Rady i wybrani przez Krajową Radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.

3. Prezydium Krajowej Rady jest organem wykonawczym Krajowej Rady i zdaje jej sprawę ze swojej działalności.

4. Prezydium działa w imieniu Krajowej Rady w sprawach określonych jej uchwałą, z wyjątkiem uchwalania budżetu.

Art. 32. Do zakresu działania Krajowej Rady należy:

- 1) reprezentowanie samorządu wobec organów państwowych i samorządowych, sądów, podmiotu zobowiązanego do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, instytucji i organizacji;
- 2) uznawanie kwalifikacji ratowników medycznych oraz współpraca z organami państw członkowskich zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) wykonywanie uchwał Krajowego Zjazdu;
- 4) udzielanie opinii o projektach aktów prawnych oraz przedstawianie wniosków dotyczących unormowań prawnych z zakresu ochrony zdrowia;
- 5) wykonywanie zadań określonych w art. 21 pkt 3 – 5, 7 oraz 12 i 13;
- 6) uchwalanie budżetu Krajowej Rady i zatwierdzanie sprawozdań z jego wykonania oraz rozpatrywanie wniosków Komisji Rewizyjnej;
- 7) wybór Prezesa Krajowej Rady oraz Rzecznika Dyscyplinarnego, jeżeli ich mandat wygaś w okresie pomiędzy Krajowymi Zjazdami;
- 8) koordynowanie doskonalenia zawodowego ratowników medycznych;
- 9) uchwalanie regulaminów działalności samorządu i jego organów;
- 10) prowadzenie rejestru ratowników medycznych oraz rejestru ratowników medycznych tymczasowo i okazjonalnie wykonujących zawód;
- 11) określanie wysokości składki członkowskiej i zasad jej podziału oraz wysokości opłat za decyzję w sprawie złożenia wniosku o wpis do rejestru ratowników medycznych oraz opłat manipulacyjnych;
- 12) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz przepisach odrębnych.

Art. 33.1. Komisja Rewizyjna dokonuje spośród członków Komisji wyboru przewodniczącego i zastępców przewodniczącego.

2. Komisja Rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą Krajowej Izby Ratowników Medycznych;
- 2) przedstawia sprawozdania z działalności kontrolnej Krajowemu Zjazdowi;

- 3) przedstawia Krajowej Radzie opinię dotyczącą sprawozdania z wykonania budżetu Krajowej Izby Ratowników Medycznych;
- 4) przedstawia Krajowemu Zjazdowi opinię dotyczącą sprawozdań Krajowej Rady z wykonania budżetu w okresie kadencji i na tej podstawie składa wnioski w sprawie udzielenia absolutorium Krajowej Radzie.

Art. 34.1. Sąd Dyscyplinarny rozpatruje sprawy dyscyplinarne ratowników medycznych, wniesione przez Rzecznika Dyscyplinarnego, oraz sprawuje sądownictwo polubowne.

2. Od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) uchwała regulaminy wewnętrzne Sądu Dyscyplinarnego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego;
- 2) rozpatruje odwołania od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 35.1 Rzecznik Dyscyplinarny przygotowuje postępowanie dyscyplinarne i wykonuje czynności oskarżyciela przed Sądem Dyscyplinarnym i Wyższym Sądem Dyscyplinarnym.

2. Rzecznik Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi kadencyjne sprawozdania z działalności.

Art. 36.1. Członek organu samorządu, organ samorządu, z wyjątkiem Krajowego Zjazdu, oraz zastępca rzecznika odpowiedzialności zawodowej może być odwołany przez organ, który dokonał wyboru.

2. Odwołania dokonuje się w głosowaniu równym i tajnym.

3. Odwołanie następuje kwalifikowaną większością 2/3 ważnie oddanych głosów pod warunkiem, że łączna liczba oddanych głosów jest nie mniejsza od połowy ogólnej liczby członków organu, który dokonał wyboru.

Art. 37.1. Pracodawca nie może, bez zgody Krajowej Rady, wypowiedzieć lub rozwiązać umowy o pracę, ani wypowiedzieć warunków pracy i płacy ratownikowi medycznemu pełniącemu funkcję z wyboru w organach samorządu, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2–6, w czasie jej pełnienia oraz w okresie jednego roku po ustaniu kadencji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 40, art. 41¹ i art. 43 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162).

Art. 38.1. Samorząd może prowadzić działalność gospodarczą.

2. Działalność samorządu jest finansowana:

- 1) ze składek członkowskich i opłat związanych z postępowaniem w sprawie wpisu do rejestru ratowników medycznych;
- 2) z dochodów z innych źródeł, a w szczególności z dotacji, subwencji, darowizn i spadków;
- 3) z działalności gospodarczej.

Art. 39. Nieopłacone w terminie składki członkowskie i koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 6

Rejestry ratowników medycznych

Art. 40.1. Tworzy się rejestr ratowników medycznych. Rejestr ratowników medycznych jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, którego administratorem jest Krajowa Rada.

2. Wpisów i zmian, w tym wykreśleń, w rejestrze ratowników medycznych dokonuje Krajowa Rada.

3. Rejestr ratowników medycznych zawiera:

- 1) datę wpisu;
- 2) dane osobowe dotyczące ratownika medycznego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia i miejsce urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - d) obywatelstwo,
 - e) adres miejsca zamieszkania,
 - f) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;
- 3) dane dotyczące wykształcenia, w tym:
 - a) nazwę i siedzibę uczelni,
 - b) numer i datę wydania dyplomu,
 - c) tytuł zawodowy;
- 4) numer prawa wykonywania zawodu oraz termin na jaki został wydany;

- 5) informację o posiadaniu prawa wykonywania zawodu w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli dotyczy;
- 6) informację o miejscu realizacji zadań zawodowych, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4;
- 7) informację o realizacji obowiązku doskonalenia zawodowego w danym okresie edukacyjnym, w tym informację o odbyciu kursu, o którym mowa w art.11 pkt 2;
- 8) informację o odbyciu kursów, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 16 ust. 1 oraz przeszkolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1, jeżeli dotyczy;
- 9) informację o uzyskaniu tytułu specjalisty w danej dziedzinie ochrony zdrowia
- 10) datę wykreślenia z rejestru ratowników medycznych wraz z podaniem przyczyny;
- 11) informację o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego;
- 12) informację o zawieszeniu w wykonywaniu zawodu;
- 14) oznaczenie orzeczenia;
- 14) nazwa orzekającego sądu;
- 15) datę uprawomocnienia orzeczenia;
- 14) rodzaj orzeczonej kary;
- 15) datę wykonania kary;
- 16) datę zatarcia kary;
- 17) informację o orzeczeniach wydanych w trybie art. 64.

4. Ratownik medyczny jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Krajowej Rady o wszelkich zmianach danych, o których mowa w ust. 3, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

5. Jednostka, o której mowa w ust. 1, udostępnia dane objęte rejestrem ratowników medycznych do:

- 1) systemu informacji w ochronie zdrowia, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 2) Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, zwanego dalej „SWD PRM”.

6. Rejestr ratowników medycznych jest jawny w zakresie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. c i pkt 4–7 i 9 wraz z podaniem województwa na terenie którego zamieszkuje ratownik medyczny.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach dokonywania wpisów i zmian w rejestrze ratowników

medycznych, w tym wykreśleń z tego rejestru, uwzględniając potrzebę zapewnienia spójności i kompletności danych zawartych w rejestrze ratowników medycznych.

Art. 41.1. Ratownik medyczny, który posiada uprawnienia do wykonywania zawodu ratownika medycznego w państwie członkowskim, może tymczasowo i okazjonalnie wykonywać zawód ratownika medycznego, jeżeli złoży do Krajowej Rady:

- 1) pisemne oświadczenie o zamiarze tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokument potwierdzający obywatelstwo;
- 3) zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, stwierdzające, że zgodnie z prawem wykonuje w tym państwie zawód ratownika medycznego oraz że w chwili składania oświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 4) dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, składa się przed rozpoczęciem wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy i ponawia w każdym roku, w którym ratownik medyczny zamierza wykonywać zawód w sposób tymczasowy i okazjonalny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Krajowej Radzie dokumenty określone w ust. 1 pkt 2-4, przed rozpoczęciem wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy, oraz każdorazowo w przypadku istotnej zmiany zawartych w nich informacji.

4. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, z chwilą złożenia oświadczenia oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1, zostaje wpisany do rejestru osób uprawnionych do wykonywania zawodu ratownika medycznego tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 4, prowadzi Krajowa Rada, w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070).

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) datę wpisu;
- 2) imię (imiona) i nazwisko;

- 3) obywatelstwo;
- 4) datę urodzenia;
- 5) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL seria i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 6) nazwę i oznaczenie dokumentu potwierdzającego prawo do wykonywania zawodu ratownika medycznego w państwie członkowskim;
- 7) miejsce, okres, formę i zakres świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych w ramach tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ich określenie jest możliwe;
- 8) datę wydania przez Krajową Radę zawiadomienia o spełnieniu obowiązku złożenia oświadczenia oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1;
- 9) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

7. Krajowa Rada dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 4, oraz wydaje zaświadczenie o spełnieniu przez ratownika medycznego obowiązku złożenia oświadczenia oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1. Wpis do rejestru oraz wydanie zaświadczenia są bezpłatne i nie mogą powodować opóźnień lub utrudnień w tymczasowym i okazjonalnym wykonywaniu zawodu.

8. Administratorem rejestru, o którym mowa w ust. 4, jest Krajowa Rada.

9. Krajowa Rada udostępnia systemowi informacji w ochronie zdrowia, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, dane objęte rejestrem, o którym mowa w ust. 4.

10. W zakresie nieuregulowanym do ratownika medycznego, o którym owa w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

11. Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1, udzielający świadczeń czasowo i okazjonalnie wyłącznie w ramach umów międzynarodowych zawartych z państwem członkowskim w celu współpracy transgranicznej w zakresie ratownictwa medycznego, nie składa Krajowej Radzie dokumentów, o których mowa w ust. 1. Przepisów ust. 1–10 nie stosuje się.

Odpowiedzialność zawodowa ratowników medycznych

Art. 42.1. Ratownicy medyczni podlegają odpowiedzialności zawodowej za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego, zwane dalej „przewinieniem zawodowym”.

2. Odpowiedzialności zawodowej, o której mowa w ust. 1, podlegają także obywatele państw członkowskich wykonujący tymczasowo i okazjonalnie zawód ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 43.1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego dotyczącego tego samego czynu.

2. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej może być zawieszona do czasu ukończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego, o ile ich wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art. 44.1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej obejmuje:

- 1) czynności sprawdzające;
- 2) postępowanie wyjaśniające;
- 3) postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym;
- 4) postępowanie wykonawcze.

2. Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W trakcie czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, ani czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem możliwości przesłuchania w charakterze świadka osoby składającej skargę na ratownika medycznego.

3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie zawodowe, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia zawodowego ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 45.1. Stronami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych są pokrzywdzony oraz ratownik medyczny, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony.

2. W postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym stroną jest również Rzecznik Dyscyplinarny.

3. W postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wykonuje prawa i obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego.

Art. 46.1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie zawodowe.

2. Pokrzywdzony może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

3. W razie śmierci pokrzywdzonego jego prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, w tym prawo dostępu do informacji medycznej oraz dokumentacji medycznej, może wykonywać małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

4. W przypadku, gdy organ prowadzący postępowanie dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 3, poucza o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.

5. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do akt sprawy w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Art. 47.1. Za obwinionego uważa się ratownika medycznego, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do Sądu Dyscyplinarnego wnioski o ukaranie.

2. Obwiniony może ustanowić nie więcej niż dwóch obrońców spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

3. W czasie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, na uzasadniony wniosek obwinionego, Sąd Dyscyplinarny może ustanowić mu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

4. W przypadku gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego i nie ma on obrońcy z wyboru, Sąd Dyscyplinarny ustanawia mu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych. W postępowaniu wyjaśniającym Sąd Dyscyplinarny ustanawia obrońcę na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego.

5. Jeżeli organ prowadzący postępowanie uzna za niezbędne ustanowienie obrońcy ze względu na okoliczności utrudniające obronę, Sąd Dyscyplinarny ustanawia obwinionemu obrońcę z urzędu spośród ratowników medycznych, adwokatów lub radców prawnych.

Art.48. 1. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych przeprowadza dowody na wniosek stron albo z urzędu.

2. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego lub specjalisty.

3. W celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego obwinionego powołuje się dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej składanie przez ratownika medycznego zeznań i wyjaśnień w zakresie okoliczności objętych postępowaniem w trakcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych.

Art. 49.1. Jeżeli w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawiał się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego lub na rozprawę przed Sądem Dyscyplinarnym albo bezpodstawnie odmawia zeznań, Rzecznik Dyscyplinarny lub Sąd Dyscyplinarny może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o:

- 1) nałożenie kary za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań;
- 2) przymusowe sprowadzenie świadka, biegłego lub specjalisty.

2. Świadek, biegły lub specjalista nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

3. Jeżeli świadek, biegły lub specjalista nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, Sąd Dyscyplinarny zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swojego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

Art. 50.1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności zawodowej obwinionego, dopóki popełnienie przewinienia zawodowego nie zostało udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego.

2. Wszelkie wątpliwości, których w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych nie da się usunąć, należy tłumaczyć na korzyść obwinionego.

3. Organy prowadzące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich

przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 51. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny jest wiążące dla organów prowadzących postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej.

Art. 52. Postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) czyn nie stanowi przewinienia zawodowego albo ustawy stanowią, że sprawca nie popełnia przewinienia zawodowego;
- 3) obwiniony zmarł;
- 4) nastąpiło ustanie karalności;
- 5) postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
- 6) szkodliwość społeczna czynu jest znikoma.

Art. 53. 1. Nie można wszcząć postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata.

2. Bieg przedawnienia do wszczęcia postępowania przerywa każda czynność Rzecznika Dyscyplinarnego.

3. Karalność przewinienia zawodowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. Jeżeli czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, ustanie karalności przewinienia zawodowego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa.

Art. 54.1. W sprawach odpowiedzialności zawodowej członków organów Krajowej Izby Ratowników Medycznych wymienionych w art. 22 ust. 1 pkt 2–6 oraz zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie prowadzi zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyznaczony przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. W sprawach odpowiedzialności zawodowej Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców postępowanie prowadzi zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyznaczony przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Art. 55. 1. Rzecznik Dyscyplinarny niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu bądź o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba, Rzecznik Dyscyplinarny może zażądać uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w informacji lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie. W tym przypadku postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego należy wydać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 56.1. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom – na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt.

2. Zażalenie wnosi się do Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia.

Art. 57.1. Sąd Dyscyplinarny może uchylić postanowienie, na które wniesiono zażalenie i przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla Rzecznika Dyscyplinarnego.

Art. 58. W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny dąży do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może przesłuchiwać pokrzywdzonego i inne osoby w charakterze świadków, powoływać i przesłuchiwać biegłych lub specjalistów, jak również przeprowadzać inne dowody. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności wtedy, gdy mogłyby to spowodować zatarcie śladów lub dowodów przewinienia zawodowego, Rzecznik Dyscyplinarny może przesłuchać ratownika medycznego w charakterze obwinionego, przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia.

Art. 59.1. Jeżeli zebrany w postępowaniu wyjaśniającym materiał dowodowy wskazuje na fakt popełnienia przewinienia zawodowego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o przedstawieniu ratownikowi medycznemu zarzutów.

2. Zarzuty przedstawia się ratownikowi medycznemu osobiście lub doręcza się na piśmie, informując go o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do złożenia wyjaśnień.

Art. 60.1. Jeżeli postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania bez konieczności uprzedniego zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego i bez postanowienia o zamknięciu postępowania.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania zawiera wskazanie przyczyn umorzenia.

3. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię i nazwisko obwinionego oraz określenie zarzucanego mu czynu.

Art. 61.1. Jeżeli istnieją podstawy do sporządzenia wniosku o ukaranie, Rzecznik Dyscyplinarny zawiadamia obwinionego i jego obrońców o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania wyjaśniającego wraz z pouczeniem o możliwości uprzedniego przejrzania akt.

2. W terminie 14 dni od dnia zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego może on składać wnioski o uzupełnienie postępowania.

3. Termin zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyznacza się w taki sposób, aby od doręczenia zawiadomienia o nim obwinionemu i jego obrońcom upłynęło co najmniej 14 dni.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje dalszego postępowania.

5. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, Rzecznik Dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu.

6. Rzecznik Dyscyplinarny, w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego, składa do Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie.

Art. 62. 1. Wniosek o ukaranie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia zawodowego, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;
- 4) uzasadnienie wniosku.

2. O skierowaniu wniosku do Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego ratownika medycznego i Krajową Radę.

Art. 63. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego powinno być zakończone w ciągu 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego.

2. W uzasadnionym przypadku Rzecznik Dyscyplinarny może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie roku, akta sprawy przekazuje się Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas określony.

4. Stronom przysługuje prawo złożenia do Sądu Dyscyplinarnego zażalenia na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

5. Sąd Dyscyplinarny po otrzymaniu zażalenia na przewlekłość postępowania, może:

- 1) wydać postanowienie o przejęciu postępowania wyjaśniającego;
- 2) zażalenie oddalić;
- 3) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego, ustalając wytyczne co do sposobu jego załatwienia, wraz z wyznaczeniem terminu załatwienia sprawy.

Art. 64.1. W przypadku, gdy zebrane dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że ratownik medyczny, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony popełnił ciężkie przewinienie zawodowe, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie przez obwinionego zawodu ratownika medycznego zagraża bezpieczeństwu pacjentów lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia zawodowego, Sąd Dyscyplinarny, na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego przez obwinionego na okres do roku.

2. Postanowienie podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Obwiniony i jego obrońca mają prawo obecności na posiedzeniu Sądu Dyscyplinarnego, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia.

4. Postanowienie niezwłocznie przekazuje się Prezesowi Krajowej Rady.

5. Jeżeli do upływu okresu zawieszenia albo ograniczenia, o których mowa w ust. 1, w sprawie zawieszono ratownika medycznego nie zapadnie prawomocne orzeczenie Sądu

Dyscyplinarnego, Sąd Dyscyplinarny z urzędu bada zasadność dalszego tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

6. Na postanowienie obwinionemu przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia. Zażalenie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Sądu Dyscyplinarnego, który wydał postanowienie. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

7. W przedmiocie zażalenia na postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

Art.65.1. Sprawy w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych w pierwszej instancji rozpoznaje Sąd Dyscyplinarny.

2. Sprawy przeciwko członkom organów Krajowej Izby Ratowników Medycznych oraz przeciwko zastępcom Rzecznika Dyscyplinarnego rozpoznaje w pierwszej instancji Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) rozpoznaje odwołania od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego;
- 2) rozpoznaje zażalenia na postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu ratownika medycznego przez obwinionego na okres do roku;
- 3) orzeka o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych.

Art. 66. 1. Postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Sąd Dyscyplinarny wyłącza jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

- 1) naruszyć tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 4;
- 2) wywołać zakłócenie spokoju i porządku publicznego;
- 3) obrażać dobre obyczaje;
- 4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
- 5) naruszyć ważny interes prywatny.

Art. 67.1. Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie pięcioosobowym.

Art. 68. Członkowie Sądu Dyscyplinarnego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w zakresie orzekania podlegają przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

Art.69.1. W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wskazujących, że postępowanie nie powinno być wszczęte albo wszczęte powinno zostać umorzone, Sąd Dyscyplinarny umarza postępowanie. W razie ujawnienia okoliczności, wymienionych w art. 52 pkt 1 i 2, Sąd Dyscyplinarny wydaje orzeczenie uniewinniające obwinionego, chyba że obwiniony w chwili czynu był niepoczytalny i wtedy Sąd Dyscyplinarny umarza postępowanie.

2. Sąd Dyscyplinarny może umorzyć postępowanie w przypadku przewinienia mniejszej wagi albo jeżeli orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

Art. 70.1. Sąd Dyscyplinarny może orzekać następujące kary:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w podmiotach leczniczych na okres od roku do pięciu lat;
- 5) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu ratownika medycznego na okres od sześciu miesięcy do dwóch lat;
- 6) zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od roku do pięciu lat;
- 7) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Sąd Dyscyplinarny orzekając karę przewidzianą w ust. 1 pkt 7, może dodatkowo orzec karę wymienioną w ust. 1 pkt 4.

Art. 71.1. Karę pieniężną orzeka się na cel społeczny związany z ochroną zdrowia w wysokości od jednej trzeciej do czterokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku, za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, do dnia 15 stycznia każdego roku.

2. Karę pieniężną orzeka się samoistnie albo obok kar wymienionych w art. 70 ust. 1 pkt 4-7.

Art. 72.1. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu orzeka się w miesiącach i latach.

2. Bieg kary rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia.

3. Na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu zalicza się okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

Art. 73.1. Ogłoszenie orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

Art. 74.1. Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego zawiera:

- 1) oznaczenie sądu dyscyplinarnego, sędziów, Rzecznika Dyscyplinarnego i protokolanta, podstawę prawną;
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 3) imię, nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego;
- 4) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionemu;
- 5) rozstrzygnięcie Sądu Dyscyplinarnego;
- 6) uzasadnienie;
- 7) dokładne określenie przypisanego obwinionemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 8) rozstrzygnięcie co do kary, a w razie potrzeby co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu.

2. Uzasadnienie zawiera:

- 1) wskazanie, jakie fakty Sąd Dyscyplinarny uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych;
- 2) przytoczenie okoliczności, które Sąd Dyscyplinarny miał na względzie przy wymiarze kary.

3. Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego powinno zawierać także postanowienie o kosztach postępowania. W razie ukarania obwinionego, ponosi on koszty postępowania, chyba że Sąd Dyscyplinarny postanowi inaczej. W przypadku uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania, koszty postępowania ponosi Krajowa Rada.

4. Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania Sąd Dyscyplinarny doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

5. Obwinionemu przysługuje zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Zażalenie wnosi się do Sądu Dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie.

Art.75.1. Od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego stronom przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Sądu Dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

3. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Wyższy Sąd Dyscyplinarny, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 oraz 5–10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego(Dz.U. z 2021 r. poz. 534 i 1023).

Art. 76.1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości orzeczenia.

2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 77.1. Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymuje w mocy, uchyla albo zmienia orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie może uznać winnym lub wymierzyć kary obwinionemu, który został uniewinniony przez Sąd Dyscyplinarny lub co do którego postępowanie umorzono.

Art. 78.1. Orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych są prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego doręcza się stronom w terminie 2 miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

Art. 79.1. Od prawomocnego orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Krajowej Rady przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art.80.1. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.

2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 81. Strony, minister właściwy do spraw zdrowia i Prezes Krajowej Rady wnoszą kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 82.1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez stronę powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 83.1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych zakończone prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego wznawia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanе przedtem Sądowi Dyscyplinarnemu, wskazujące na to, że:
 - a) obwiniony nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przewinienia zawodowego lub nie podlegał karze,
 - b) Sąd Dyscyplinarny umorzył postępowanie błędnie przyjmując popełnienie przez obwinionego zarzucanego mu czynu.

2. Czyn, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3–11 lub w art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 84. Postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznović w wypadku uchylenia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku lub orzeczenia, z powodu którego zostało ono umorzone.

Art. 85.1. Wznovienie postępowania może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

3. Wznovienie nie może nastąpić z przyczyn, wymienionych w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

4. Niedopuszczalne jest wznovienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 86.1. W sprawie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego lub Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, orzeka w innym składzie Sąd Dyscyplinarny, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania Sąd Dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący sądu lub sąd postanowi inaczej.

Art. 87. Wniosek o wznowienie postępowania sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny. Do wniosku dołącza się odpowiednią liczbę jego odpisów dla stron postępowania.

Art. 88.1. Na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że zażalenie na postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego rozpoznaje ten sąd w innym składzie.

2. Orzekając o wznowieniu postępowania, Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i ponownie rozpatruje sprawę w innym składzie, a Wyższy Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę Sądowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. Od orzeczenia o wznowieniu postępowania środek odwoławczy nie przysługuje.

3. Uchylając zaskarżone orzeczenie, Sąd Dyscyplinarny może uniewinnić obwinionego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo też postępowanie umorzyć.

Art.89. 1. Ratownikowi medycznemu, który w wyniku wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych lub kasacji został uniewinniony, przysługuje odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, na skutek wykonania względem niego w całości lub w części kary, która została zmieniona albo uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

2. Roszczenia przysługują w stosunku do Krajowej Izby Ratowników Medycznych.

3. W sprawach roszczeń orzeka sąd powszechny.

4. Roszczenia ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w wyniku wznowienia postępowania.

Art. 90. Prawomocne orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego przewodniczący tego sądu doręcza:

- 1) prezesowi Krajowej Rady do wykonania;
- 2) stronom i ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Art. 91. 1. Ratownik medyczny zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać zawodu w żadnej formie.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w art.70ust. 1 pkt 6 i 7 stanowi podstawę do rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej, na podstawie której ratownik medyczny wykonuje zawód.

Art. 92. Na wniosek obwinionego ratownika medycznego prawomocne orzeczenie uniewinniające go w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych podlega opublikowaniu.

Art. 93. 1. Zatarcie kary następuje z urzędu:

- 1) po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 70ust. 1 pkt 1;
- 2) po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 70ust. 1 pkt 2;
- 3) po upływie trzech lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 70ust. 1 pkt 3–5;
- 4) po upływie pięciu lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 70ust. 1 pkt 6;
- 5) po upływie dziesięciu lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 70ust. 1 pkt 7.

2. Jeżeli ratownik medyczny przed upływem okresu wymaganego do zatarcia kary zostanie ponownie ukarany, jest dopuszczalne tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar.

3. Zatarcie kary następuje przez usunięcie z rejestru ratowników medycznych wpisu o ukaraniu.

Art.94. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia sposób i tryb wykonania prawomocnych orzeczeń sądów dyscyplinarnych, kierując się potrzebą respektowania praw uczestników postępowania, specyfiką, złożonością i czasochłonnością postępowań w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art.95. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego; nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;
- 2) rozdziałów I–III i art. 53 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517).

Rozdział 8

Odpowiedzialność karna

Art. 96.1. Kto bez uprawnień wykonuje zadania ratownika medycznego, wykonywane w warunkach, o których mowa w art. 4, podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej albo wprowadza w błąd co do posiadania takiego uprawnienia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 97. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1947) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgon i jego przyczyna są ustalane przez:

- 1) lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie albo
- 2) kierownika zespołu ratownictwa medycznego, jeżeli zgon nastąpił w trakcie akcji medycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2021 poz. 2053) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Zawód ratownika medycznego wykonuje się na zasadach określonych w ustawie z dnia o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. ...).”;

- 2) uchyla się art. 10b–12h;
- 3) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 11 pkt 2,” zastępuje się wyrazami „o których mowa w przepisach wydanych na

podstawie art. 4 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia ozawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych,”;

4) w art. 31 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 99.W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069, i 2120) w art. 28 wyrażenie: „Lekarz lub felczer,” zastępuje się wyrażeniem: „Lekarz, felczer lub kierownik zespołu ratownictwa medycznego,”.

Art. 100.W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3w ust. 3:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Krajowa Rada Ratowników Medycznych, na podstawie ustawy z dnia..... ozawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. ...), w zakresie danych przetwarzanych w rejestrze ratowników medycznych oraz w rejestrze osób uprawnionych do wykonywania zawodu ratownika medycznego tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, na podstawie przepisów o zawodach lekarza i lekarza dentystry, zawodzie fizjoterapeuty, zawodach pielęgniarki i położnej, diagnostyce laboratoryjnej, o zawodzie ratownika medycznegoi samorządzie ratowników medycznych, oraz o zawodzie farmaceuty, w odniesieniu do danych określonych tymi przepisami;”;

2) wart. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się rejestr medyczny zwany Centralnym Wykazem Pracowników Medycznych, zawierający dane dotyczące lekarzy, lekarzy dentystów, felczerów, starszych felczerów, pielęgniarek, położnych, diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów, farmaceutów oraz ratowników medycznych.”;

b) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c.Podmioty prowadzące rejestry dotyczące lekarzy, lekarzy dentystów, felczerów, starszych felczerów, pielęgniarek, położnych, diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów, farmaceutów oraz ratowników medycznych są

obowiązane do przekazywania do Centralnego Wykazu Pracowników Medycznych danych swoich członków, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 9, w terminie 1 dnia roboczego od dnia powzięcia uchwały w sprawie wpisania pracownika medycznego na listę członków odpowiedniej izby, w celu ich identyfikacji i uwierzytelnienia w systemie informacji, a także w celu weryfikacji ich uprawnień zawodowych.”;

3) w art. 30:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 5,

b) w ust. 2a pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5)art. 11 ustawy z dnia o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz...).

Art. 101.W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 479 i 1559) w art. 4:

1) w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowisku perfuzjonisty po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zakresie perfuzji, organizowanego przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego lub Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Warunkiem przystąpienia do kursu, o którym mowa w ust. 2 pkt 13, jest:

1) zatrudnienie w dziale lub zespole perfuzji funkcjonującym w danym podmiocie leczniczym przez minimum 2 lata;

2) wykonanie w okresie, o którym mowa w pkt 1 minimum 200 krążeń pozaustrojowych pod nadzorem uprawnionego perfuzjonisty;

3) przedstawienie pozytywnej opinii kierownika właściwej jednostki organizacyjnej podmiotu leczniczego o wykonanych przez kandydata do kursu krążeniach pozaustrojowych.

4. Opinia, o której mowa w ust. 3 pkt 3 zawiera imię i nazwisko kandydata wraz z podaniem nrPWZ, imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję osoby wystawiającej opinię.

5. Osoba wykonująca zawód pielęgniarki posiadająca co najmniej tytuł zawodowy licencjata na kierunku pielęgniarstwo oraz posiadająca co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu czynności o których mowa w art. 4 ust. 1, może przystąpić do szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie „chirurgiczna asysta lekarza”, pod warunkiem wystawienia przez podmiot leczniczy zaświadczenia

potwierdzającego zapotrzebowanie w tym podmiocie leczniczym na osobę wykonującą zawód pielęgniarki posiadającą tę specjalizację.”.

Art. 102.1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają łącznie warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 1–4, stają się ratownikami medycznymi w rozumieniu niniejszej ustawy i przysługuje im prawo wykonywania zawodu.

2. Osobom, które w dniu wejścia w życie ustawy uzyskały decyzję, o której mowa w art. 2 ust.5, przysługuje prawo wykonywania zawodu na czas uzyskanej zgody.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, wpisuje się do rejestru ratowników medycznych, na ich wniosek złożony nie później niż w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2, mogą wykonywać zawód ratownika medycznego w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy bez uzyskania wpisu do rejestru ratowników medycznych, a po upływie 2 lat pod warunkiem złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3. W przypadku niezłożenia wniosku o wpis do rejestru ratowników medycznych, o którym mowa w ust. 3, osoby te nie mogą wykonywać zawodu ratownika medycznego.

Art. 103.1. Wojskowo–medyczny kurs kwalifikacyjny realizowany na podstawie art. 11a ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym staje się wojskowo–medycznym kursem kwalifikacyjnym w rozumieniu art. 8 ust. 2.

2. Medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych realizowany na podstawie art. 11b ust. 2–13 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym staje się medycznym kursem kwalifikacyjnym ministra właściwego do spraw wewnętrznych w rozumieniu art. 9 ust. 13.

Art. 104. 1. Karty doskonalenia zawodowego ratownika medycznego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność na okres na jaki zostały wydane.

2. Kursy doskonalące rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy są realizowane na dotychczasowych zasadach.

3. Program kursu doskonalącego zatwierdzony przed dniem wejścia w życie ustawy zachowuje ważność do dnia przygotowania nowego programu, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

4. Podmioty wpisane na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego są uprawnione do prowadzenia kursu doskonalącego przez okres na jaki uzyskały wpis na listę.

5. Ratownicy medyczni, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęli okres edukacyjny, kontynuują go na nowych zasadach, z zachowaniem dotychczasowych punktów edukacyjnych.

Art.105. Osoby, które do dnia 31 grudnia 2022 r. uzyskały uprawnienia do pracy na stanowisku perfuzjonistyna dotychczasowych zasadach, zachowują uzyskane uprawnienia.

Art. 106. Do postępowań w sprawach z zakresu uznawania kwalifikacji zawodowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 107. Do dnia wejścia w życie przepisów art. 12 ust. 2–5 potwierdzania tożsamości i weryfikacji uprawnień w Systemie Monitorowania Kształcenia Pracowników Medycznych ratowników medycznych dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ratownika medycznego.

Art. 108.1. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje Komitet Organizacyjny Samorządu Ratowników Medycznych, zwany dalej „Komitetem”.

2. W skład Komitetu wchodzi reprezentanci wskazani przez właściwe organy ogólnopolskich związków zawodowych i stowarzyszeń zrzeszających co najmniej po 500 ratowników medycznych każdy, działających co najmniej przez 3 lata poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy.

3. Do zadań Komitetu należy:

- 1) rozpoznawanie wniosków o wpis i dokonywanie wpisów do rejestru ratowników medycznych;
- 2) zorganizowanie i zwołanie pierwszych zgromadzeń wojewódzkich oraz w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4, dokonanie podziału na rejony i zorganizowanie oraz zwołanie pierwszych zebrań rejonowych zgromadzenia wojewódzkiego;
- 3) opracowanie projektu regulaminu wyboru delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd, uwzględniający sposób wyboru delegatów, o którym mowa w art. 28 ust. 3, oraz opracowanie projektu regulaminu pierwszego Krajowego Zjazdu.

4. Zgromadzenia wojewódzkie i zebrania rejonowe zgromadzenia wojewódzkiego są zwoływane w trybie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. W zgromadzeniach wojewódzkich i zebraniach rejonowych zgromadzenia wojewódzkiego zwoływanych w trybie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uczestniczą ratownicy

medyczni wpisani do rejestru ratowników medycznych najpóźniej na 7 dni przed rozpoczęciem zgromadzenia wojewódzkiego lub zebrania rejonowego zgromadzenia wojewódzkiego.

6. Obsługę organizacyjną Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zdrowia.

7. Działalność Komitetu finansuje się z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

8. Komitet ulega rozwiązaniu z dniem ukonstytuowania się pierwszego Krajowego Zjazdu.

Art. 109.1. Minister właściwy do spraw zdrowia zwołuje pierwszy Krajowy Zjazd w terminie nieprzekraczającym 60 dni od dnia zamknięcia ostatniego zgromadzenia wojewódzkiego lub zebrania rejonowego zgromadzenia wojewódzkiego.

2. Z dniem ukonstytuowania się pierwszego Krajowego Zjazdu organy samorządu przejmują wszystkie swoje kompetencje, o których mowa w ustawie.

Art. 110. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10g, art. 11 ust. 11 i 12, art. 11a ust. 9 i 10, art. 11b ust. 12 i 13 oraz art. 12e ustawy zmienianej w art. 101, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 6, art. 7 ust. 9, art. 8 ust. 13 i 14, art. 9 ust. 12 i 13 oraz art. 19 jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 111. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 12 ust. 2–5 w zakresie potwierdzania tożsamości i weryfikacji uprawnień w Systemie Monitorowania Kształcenia Pracowników Medycznych ratowników medycznych przez Krajową Radę Ratowników Medycznych, który wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2023 r.